DZĪVNIEKU PATVERSMES DZĪVNIEKU DRAUGS
UN DZĪVNIEKU DRAUGA FONDA AVĪZE

DZĪVNIEKU DRAUGS

Nr. 35 / Jūlijs 2014

Sapnis par Mājām

Mišela

Spraits

Šā gada vasarā diviem patversmes suņiem aprit skumja jubileja – Mišelai un Spraitam patversmes būrī pagājuši jau četri gadi. Tas ir ilgs laiks suņa dzīvē, tāpēc šoreiz ievada vietā – stāsts par viņiem abiem un viņu Sapni par Mājām.

Mišela

Jūlija beigās ceturtais gads patversmē apritēja mūsu veterānei un īpašajam sunim Mišelai. Savā būtībā Mišela ir palikusi tāda pati kā pašā pirmajā dienā - aktīva, rotaļīga, gudra, ar vēlmi mācīties, nedaudz nervoza un piesardzīga pret svešiniekiem, bet atvērta tiem, kas ieguvuši viņas uzticību. Cilvēki šādiem suņiem parasti paiet garām, meklējot kucēnus, mazus suņus, jaunus suņus, maldīgi uzskatot, ka pieaudzis suns mīlēt un pieķerties neprot, ka tas, kurš, neuzticības pilni veroties otrpus būra durvīm, sparīgi rej, ir dusmīgs un mājās doties nemaz nevēlas.

Taču tā nav - arī šie suņi vēlas, lai tiem tiek dota iespēja, arī viņiem ir sapnis par mājām, ģimeni un piepildītu dzīvi. Dzīve patversmē nav slikta, taču tā ir bezmērķīga - nav izaicinājumu, nav piedzīvojumu, nav sajūtas, ka esi vienīgais un mīlētais...

Spraits

Pirms četriem gadiem 16.augustā patversmē nonāca pusauga vilciņš, kurš tika atrasts uz ielas, cenšoties noķert katru garāmbraucošo mašīnu. Kas zina, kā viss noticis - pats noklīdis, pamests vai aizmirsts, un tam arī tagad vairs nav nozīmes. Laiks ir gājis uz priekšu, daudzi suņi nākuši un devušies mājās, bet Spraitiņš palicis. Tagad jau liels un prātīgs, purniņā manāms pirmais sirmums, jaunākos suņus pamāca un dažkārt kopējus un brīvprātīgos sabar, bet savā būtībā palicis tas pats delveris. Skriet pakaļ bumbiņai — bet protams! Patrenkāt kaķus — nekas nevar būt jautrāk! Doties pastaigā — ar sajūsmu!

Taču, no rītiem satiekoties un vakaros atvadoties, skatiens suņu puikam tāds nopietns un nedaudz skumjš: it kā gribētu ko sacīt vai izstāstīt, bet cilvēks jau suņa valodā nerunā un to nesaprot...

Šajā numurā:

Jūlijā paveiktais 2

Ziņas: Dzīvnieku Drauga klīnikai aprit pirmais gadiņš 3

Dzīvnieku aizsardzība: Vērienīgā protest sērijā prasa atteikties no dzīvnieku izmantošanas Rīgas cirkā 5

Fotogalerija: Patversmes suņi Rozijas acīm 7

Borisa un Ināras Teterevu finansētajā projektā paveiktais jūlijā 11

Stāsts: Draugi visa pasaulē 12

Mēneša dzīvnieks: Ričards 13

Laimīgie stāsti 14

Adoptēto suņu salidojums—jau 27.septembrī! 16

JŪLIJĀ PAVEIKTAIS

43 UZŅEMTI

31 — 72%

12 — 28%

32 ADOPTĒTI

21 — 70%

9 — 30%

PAŠLAIK PATVERSMĒ

87 KAĶI

32 SUŅI

BRĪVPRĀTĪGIE NOSTRĀDĀJA

75 STUNDAS

Olga Martiņenko
Deniss Lindovers Pāvels Hrolovičs Inna Lavreņuka
Jevgēnijs Lavrentjevs
Tatjana Bukovska Poļina Smirnova Marina Levinska Ilze Klarka
Lāsma Jansone Lirams SIA Kristīne Sudare
Suomela Inari Lilija Antropova Līga Lūse-Zambare Andrejs Zamkovojs Arnis Karkliņš
Olga Baškirceva
Valeria Antoshkina Jurijs Storožuks Jana Paņko
Jekaterina Boļšova

Īpašais PALDIES Āgenskalna sākumskolas kolektīvam!

FINANSES

ZIEDOTĀJI PIEPILDĪJA

1031

BĻODIŅAS

Dzīvnieku Drauga klīnikai aprit pirmais gadiņš!

Jūlija beigās apritēja gads, kopš „Dzīvnieku Draugs" uzsāka Latvijā nebijušu projektu – izveidoja pirmo sociālo veterināro klīniku, kuras mērķis ir sniegt palīdzību bezsaimnieka dzīvniekiem.

Klīnikas izveide kļuva iespējama, pateicoties Borisa un Ināras Teterevu fondam. Klīnika ļauj „Dzīvnieku Drauga fondam" efektīvāk apgūt ārkārtas veterinārajai palīdzībai piešķirtos līdzekļus, samazinot izmaksas un līdz ar to rodot iespēju sniegt palīdzību lielākam skaitam dzīvnieku.

Pirmā darbības gada laikā „Dzīvnieku Draugs" klīnika sniegusi ārkārtas veterināro palīdzību 159 dzīvniekiem – 137 kaķiem, 20 suņiem, stārķim un trusītim. Dzīvniekiem ārstētas gan traumas, gan dažādas saslimšanas. Vairākiem simtiem dzīvnieku veikti veselības profilakses pasākumi – apstrāde pret parazītiem, ausu tīrīšana, nagu apkopšana un citi.

Klīnikas izveide arī ļāvusi „Dzīvnieku Drauga fondam" paplašināt darbību ielas kaķu sterilizācijā, veiksmīgi apgūstot gan Borisa un Ināras Teterevu fonda, gan Bridžitas Bordo fonda piešķirto finansējumu. 2014.gada pirmajos septiņos mēnešos Fonda sterilizācijas programmas ietvaros kopumā sterilizēti jau 385 ielu kaķi.

Paralēli bezmaksas palīdzības programmai DzD klīnika sniedz arī maksas pakalpojumus par „draudzīgām cenām", kas domāti galvenokārt maznodrošinātajiem iedzīvotājiem. Tāpat par klīnikas klientiem nereti kļūst patversmes bijušie iemītnieki. Visi no maksas pakalpojumiem iegūtie līdzekļi tiek novirzīti bezmaksas palīdzības sniegšanai.

"Dzīvnieku Drauga" klīnikas labais gariņš ir veterinārārste Daiga Rozenšteine.

Sterilizācijas projektos paveiktais jūlijā

ZIŅAS

Patversmes darbinieki tiek pie *krokšiem*

Jūlijā patversme „Dzīvnieku Draugs" ar fonda „Ziedot" starpniecību saņēma dāvinājumu no apavu ražotāja *„Crocs"* – vairākus pārus *„sabo"* kurpju, laiviņu un sandaļu. Ērtie apavi lieti noderēs kopēju ikdienas darbā.

Paldies!

Pateicoties Borisa un Ināras Teterevu fonda dāvinājumam, patversmes darbiniekiem jūlijā bija iespēja apmeklēt vairākus kultūras pasākumus „Dzintaru koncertzālē" – Bēthovena 9.simfonijas atskaņojumu, džeza mūzikas vakaru un grupas *„Gipsy Kings"* koncertu.

Ar vērienīgu akciju aicina Latvijā aizliegt dzīvnieku izmantošanu cirkā

Visu jūliju norisinājās un augustā turpinās viena no Latvijas dzīvnieku aizsardzības vēsturē vērienīgākajām protesta akcijām – biedrības „Dzīvnieku brīvība" organizētā piketu sērija pie Rīgas cirka, kur trīs reizes nedēļā izrādēs „Vasaras rēvija" uzstājas iepriekš vardarbībā pret dzīvniekiem pieķertais ziloņu dresētājs Larss Holšers. Akcijas „Par cilvēcīgu cirku" mērķis ir panākt, lai Latvijā līdzīgi kā citās valstīs tiktu aizliegta dzīvnieku izmantošana cirka izrādēs.

Piketi notiek pirms katras „Vasaras rēvijas" izrādes otrdienās, ceturtdienās un sestdienās, ikreiz pulcējot desmitiem dzīvnieku draugu. Gan piketu laikā, gan internetā cilvēki var parakstīt petīciju par dzīvnieku cirka izbeigšanu Latvijā. Līdz šim par to, lai Latvijā cirkos netiktu izmantoti dzīvnieki, parakstījušies jau vairāk nekā 4000 Latvijas iedzīvotāju.

Dzīvnieku aizsardzības organizācijas visā pasaulē atzīst, ka dzīvnieku cirks ir problemātisks daudzos aspektos. Cirka dzīvnieki tiek turēti ieslodzīti šauros krātiņos vai pieķēdēti, izolēti no savām ģimenēm, bez iespējām izpaust savu dabisko uzvedību. Šos dzīvniekus regulāri transportē lielos attālumos un viņi ir spiesti ilgstoši uzturēties šauros kravas furgonos. Lai panāktu, ka dzīvnieki izpilda sugai neraksturīgas darbības, nereti tiek pielietota vardarbīga dresūra, kuras laikā dzīvnieki tiek fiziski ietekmēti vai atstāti bez pārtikas un ūdens. Stresa un nepiemēroto dzīves apstākļu dēļ cirka dzīvnieki bieži cieš no psihiskām un fiziskām saslimšanām un mirst pāragrā nāvē.

Vairāk par dzīvnieku cirka tumšajām aizkulisēm lasi "Dzīvnieku Drauga" avīzes 2014.gada aprīļa numurā!

Nepieciešamību kritiski izvērtēt tradīcijas un atteikties no dzīvnieku cirka jau ir sapratušas daudzas pasaules valstis. Savvaļas dzīvnieku izmantošana cirkā ir aizliegta Beļģijā, Austrijā, Nīderlandē, Izraēlā, Grieķijā, Slovēnijā, Bosnijā un Hercegovinā, Horvātijā, Kiprā, Bolīvijā, Panamā, Kolumbijā, Kostarikā un citur. Lielbritānijas valdība apņēmusies ieviest aizliegumu drīzā nākotnē, daudzās citās valstīs netiek izsniegtas atļaujas dzīvnieku cirka izrādēm. Pateicoties augošam sabiedrības pieprasījumam, aizvien vairāk pasaules klases cirku izvēlas atteikties no dzīvnieku izmantošanas izrādēs.

Jau vēstīts, ka sabiedrības protesti pret dzīvnieku izmantošanu Rīgas cirkā aizsākās šī gada aprīlī. Pēc tam, kad Rīgas cirks atteicās pārtraukt sadarbību ar cietsirdībā pret dzīvniekiem pieķerto ziloņu dresētāju Larsu Holšeru, protesta akcijā pie Rīgas cirka piedalījās gandrīz 70 cilvēki. Tomēr vasarā Rīgas cirka vadība noslēdza vēl vienu sadarbības līgumu ar Larsu Holšeru, iekļaujot ziloņus jaunās programmas "Vasaras rēvija" 27 izrādēs. Pirms jaunās programmas pirmizrādes pie Rīgas cirka pulcējās apmēram 60 protestētāju.

"Dzīvnieku brīvība" arī vērsusies pie Kultūras ministrijas, Rīgas Domes Izglītības, kultūras un sporta departamenta, Saeimas Izglītības, kultūras un zinātnes komisijas, lūdzot šīs iestādes aicināt "Rīgas cirku" atteikties no dzīvnieku izmantošanas.

Informācija sagatavota pēc biedrības "Dzīvnieku brīvība" materiāliem

Eiroparlamentārieši atsakās no „dāvanas ar ciešanu garšu”

Daudzi jaunā sasaukuma Eiropas Parlamenta deputāti jūlijā atteicās pieņemt organizācijas *“Strasbourg pour l’Europe”* dāvanu, kas cita starpā saturēja arī zosu aknu pastēti jeb *foie gras*, kuru iegūst, nežēlīgā veidā piespiedu kārtā barojot pīles un zosis, lai panāktu to aknu palielināšanos līdz nedabiskam izmēram.

Dāvanas mērķis bija pārliecināt deputātus, ka Parlamenta sesijām arī turpmāk jānotiek Strasbūrā. Vispirms satraukumu par šādu „dāvanu ar ciešanu garšu” pauda parlamentārieši no Zaļo un *„European United Left/ Nordic Green Left” (GUE/NGL)* grupas. Deputāte Anja Hazekampa norādīja, ka šāda „dāvana” ir nepieņemama, ņemot vērā ciešanas, kādas zosīm tiek radītas, lai iegūtu *foie gras*.

Aicinājumu deputātiem atteikties no šīs dāvanas izteica arī Eiropas dzīvnieku aizsardzības organizācija „Eurogroup for Animals”, vienlaikus ierosinot jau tuvākajā laikā sākt diskusiju par zosu un pīļu piespiedu barošanas aizliegumu visā ES.

Cietsirdīgais pārtikas produkta ieguves veids jau ir aizliegts daudzās ES valstīs - Vācijā, Austrijā, Dānijā, Somijā, Īrijā, Itālijā, Luksemburgā, Nīderlandē, Polijā, Čehijā, Lielbritānijā, kā arī Izraēlā un atsevišķos ASV štatos. Nesen lēmumu aizliegt *foie gras* ražošanu pieņēma arī Indija.

***Foie gras* gatavo no palielinātām putnu aknām, ko iegūst, piespiedu kārtā ar vardarbīgām metodēm pārbarojot zosis un pīles.**

Tūrisms apdraud Āzijas ziloņus

Pēdējo dažu tūkstošu savvaļā mītošo Āzijas ziloņu lielākais apdraudējums ir nelegāla izķeršana tūrisma industrijas vajadzībām, liecina jaunākais starptautiskā tirdzniecības ar savvaļas dzīvniekiem monitoringa tīkla „TRAFFIC” ziņojums.

Pilns ziņojuma teksts izlasāms šeit:
http://www.traffic.org/storage/Elephant-trade.pdf

Ziņojumā norādīts, ka no 2011. līdz 2013.gadam nelegāli noķerts vismaz 81 savvaļas zilonis. Dzīvnieki pārdoti Taizemes tūrisma industrijai. Vismaz 60% pētījumā pārbaudīto dzīvnieku nākuši no Mjanmas, kur nelegāla izķeršana ir lielākais apdraudējums valsts savvaļas ziloņu populācijai. Mjanmā savvaļā dzīvo vairs tikai 4 – 5 tūkstoši Āzijas ziloņu.

Tūrisms ir viena no ienesīgākajām Taizemes uzņēmējdarbības nozarēm, un viena no populārākajām tūristu atrakcijām šajā valstī ir izjādes ar ziloņiem. Šim nolūkam tiek „apmācīti” jauni savvaļā ķerti ziloņi, bieži pielietojot vardarbīgas metodes – sišanu, badināšanu, miega trūkumu.

Ziņojumā uzsvērts, ka pēdējo Āzijas ziloņu paglābšana ir ne tikai Taizemes valdības pienākums, kurai jāstiprina likumdošana un jāievieš bargāki sodi, bet tā atkarīga arī no ikviena tūrista, kurš, atsakoties no atrakcijām ar ziloņu līdzdalību, var mazināt šī rūpala ienesīgumu.

Patversmes suņi Rozijas acīm

No jūnija beigām līdz jūlija vidum patversmē viesojās brīvprātīgā no Austrālijas Rozija, kura ar lielu prieku un aizrautību iesaistījās patversmes ikdienas darbos, palīdzēdama ne tikai pie tīrīšanas, bet arī vezdama pastaigā suņus un kļūdama par viņu patiesu draudzeni.

Viņas darbs un fotogrāfijas ļāva arī mums pašiem paskatīties uz mūsu suņiem citā gaismā un vēlreiz novērtēt to, cik ikviens no viņiem ir lielisks un vienreizējs. Rozijas bildēs redzami tikai smaidoši purniņi!

Luce kļuva par Rozijas mīluli, un šķiršanās abām bija ļoti grūta. "*She is the perfect dog,*" neskaitāmas reizes sacīja Rozija. Arī Luce no savas jauniegūtās draudzenes visas ciemošanās laikā neatkāpās ne soli. Diemžēl lielais attālums un birokrātiskie šķēršļi liedz Lucei doties līdzi Rozijai uz saulaino Austrāliju, tāpēc viņa patversmē joprojām nepacietīgi gaida cilvēku, kas vedīs viņu Mājās.

FOTOGALERIJA

Spraits un Mišela ir saskanīgs pāris—gan vienam, gan otram ir tā īpatnība, ka viena auss stāv, bet otra ir nedaudz noļukusi. Tikai tad, kad Rozija gribējusi to nofotografēt, abi galvas pacēluši tā, ka efektu vairs redzēt nebija iespējams.

Džārai (lejā) savukārt ļoti patīkot zāle— kā tiek biezākā pudurī iekšā, tā suns veļas kājām gaisā un labpatikā vārtās.

Bella pastaigas laikā (lejā pa kreisi) ir ļoti nopietna meitene, bet kas tad te brīdi vēlāk (pa kreisi)? Mīļojama un bužināma kā mazs lāčuks!

Vai gribat zināt, kāpēc Rozija Musi (augšā pa labi), kurai, patversmē nonākot, bija tikai četri mēneši, iesauca par *"Granny"* (Omīti)? Jo sunītes sejiņa tāda kā vecam sunītim, pat ja izdarības gluži kā kucēnam.

FOTOGALERIJA

Trio pa kreisi –Olija, Greisa un Luce, katra suņa visus patversmē pavadītos gadus kopā ņemot, pie mums ir sabijis jau vairāk nekā septiņus gadus! Kad sākumā ieminējāmies, ka varbūt pietiks pastaigā ar vienu suni, Rozija atbildēja, ka viņa ir liela un stipra meitene, varot mierīgi iet ar diviem. Pēc trijām nedēļām gāja jau ar trijiem.

Savukārt bildē pa labi redzams mazais trio. Ja jums šķiet, ka pastaiga ar maziem suņiem būs laiska un mierīga, tad ļoti maldāties! Šie aktīvisti prot izvest aktīvā gājienā pa Zasulauku. Pa priekšu Bocmanis, pēc tam Apollo un visbeidzot Foksija. Turklāt puikas vienīgo meiteni vienmēr pagaidīja. Šobrīd visi jau priecē saimniekus jaunajās mājās!

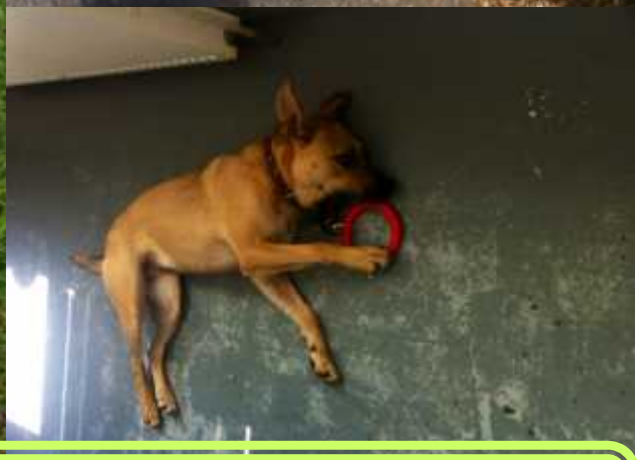

Olija un Alfijs (pa kreisi) spriež pa ielu mākslu, kamēr Džāra atvelk elpu, nepiemirstot gan pieskatīt vērtīgo riņķīti.

FOTOGALERIJA

Prombraucot asaras acīs bija gan patversmes darbiniekiem, gan Rozijai. Tika dots solījums atgriezties—ja ne, tad mēs ar visu patversmes saimi dosimies ciemos pie viņas uz Austrāliju. Paldies Tev par brīnišķīgo darbu un dzīvesprieku, ko ienesi patversmē, Rozij!
Lai tev veicas!

Pat ar mūsu "spuraino ezi" Mišelu (augšā pa kreisi) Rozija ātri vien atrada kopīgu valodu. Izrādās, kad pārvarētas bailes no svešiniekiem, Mišelai pat ļoti patīk iet pastaigāties, bet ciemošanās reizē dzīvoklī meitene no savas mantiņas nešķīrās. Rozija vēlāk atzina, ka viens no ieguvumiem ir bijis tuvāk iepazīt un redzēt atplaukstam tos suņus, kuri sākumā pret draudzēšanos izturas piesardzīgi. Ar Alfiju (lejā) gan tādas grūtības nav jāpiedzīvo—viņš ir priecīgs iepazīties ar ikvienu!

Ik pārvakarus pie Rozijas dzīvoklī bija kāds četrkājains ciemiņš. Olija (augšā pa labi) domā, ka ciemos iet ir trakoti jauki, un nepacietīgi gaida nākamo brīvprātīgo dzīvokļa iemītnieku!

PROJEKTS

Borisa un Ināras Teterevu fonda finansētajā projektā paveiktais jūlijā

Izmantojot Borisa un Ināras Teterevu fonda piešķirto finansējumu, jūlijā patversmei bija iespēja sniegt palīdzību 111 kaķiem un 39 suņiem. 23 kaķi un 2 suņi saņēma ārstēšanu neatliekamās veterinārās palīdzības programmas ietvaros, bet veselības profilakses pasākumi – vakcinācija un attārpošana – veikta 37 suņiem un 88 kaķiem. Īstenojot fonda atbalstīto programmu „noķer-sterilizē-atlaiž", jūlijā sterilizēti 62 bezpajumtes kaķi.

Veterinārā palīdzība

Veterināro palīdzību jūlijā saņēma 25 dzīvnieki – 23 kaķi un divi suņi.

Joprojām daudz rūpju sagādā daudzie kaķu bērni, kuri nonāk patversmē ar dažādām slimībām. Jūlijā nepieciešamo ārstēšanu saņēma 11 šādi mazuļi.

Patversme uzņēmās rūpes arī par **ielas minci Brencīti**, kurš nonāca Dr.Beinerta klīnikā ar smagu kājas traumu – priekšējā ķepiņa bija ne tikai lauzta, bet arī izmežģīta un ar vaļēju brūci. Dr.Beinerta klīnikas dakteri mincim sniedza pirmo palīdzību, bet tālāko ārstēšanu uzņēmās „Dzīvnieku Draugs". Brencīša ķepiņai tika uzlikta šina, un nu priekšā ilgs atlabšanas process. Lai arī Brencis ir ielas minka, pēc rakstura viņš ir draudzīgs, ļauj sevi glaudīt un ļoti tiecas pēc cilvēka kompānijas.

Lai gan priekšā vēl ilgs atveseļošanās process, Brencītis jau spēj paspert pirmos soļus

Plēsta vai kosta brūce tika ārstēta arī **kaķītei Smildziņai,** bet visnopietnākās veselības problēmas atklājās **sunītei Foksijai**, kura kādu dienu tika piesieta pie patversmes žoga. Pēc dažām dienām kopēji ievēroja, ka Foksijai ir grūtības nokārtot „mazās darīšanas". Pēc izmeklēšanas noskaidrojās, ka mazsunīti nomoka cistīts, turklāt analīzes arī parādīja, ka viņai izveidojušies nierakmeņi. Lai atgūtu veselību, Foksijai būs nepieciešama operācija un ilgstoša atveseļošanās, bet, par laimi, atlabt viņa varēs mīlestības pilnā atmosfērā jau savās jaunajās mājās. "Dzīvnieku Draugs" palīdzēs Foksijas saimniekiem segt ārstēšanās izdevumus.

Sterilizācijas programma

Borisa un Ināras Teterevu Fonda finansētajā bezpajumtes kaķu sterilizācijas projektā jūnijā sterilizēti 62 kaķi – 45 kaķenes un 17 runči. Minči ar patversmes brīvprātīgo un koloniju kopēju palīdzību sterilizācijai nogādāti no dažādām ielas kaķu kolonijām Rīgā. Visi kaķi apstrādāti arī pret parazītiem un vakcinēti pret trakumsērgu, kā arī iezīmēti, nogriežot auss galiņu.

1999. gads

Gadu mijā mums tīk atskatīties pagātnē, atcerēties draugus un to, ko tie mums ir nozīmējuši.

Pagājušajā gadā "Dzīvnieku draugs" ir ieguvis daudz draugu dažādās zemēs. Uz mūsu pirmajiem aicinājumiem palīdzēt atsaucās Lielbritānija, Dānija un Zviedrija. Pienāca palīdzības sūtījumi ar dzīvnieku barību, veterinārijas līdzekļiem un iekārtām, kā arī grāmatas un citi mācību līdzekļi Latvijas Lauksaimniecības universitātes Veterinārmedicīnas fakultātei Jelgavā.

Palīdzību dzīvniekiem nesniedz valdības. Katrs palīdzības sūtījums ir daudzu atsevišķu cilvēku darbs, un katru priekšmetu, ko mēs saņemam, kāds ir ar mīlestību ziedojis. Bieži tas tiek nodots pa garu palīgu virkni, kuri vāc, pārvadā un saiņo. Ikviens strādā brīvprātīgi, pēc iespējas veltot savu laiku un pūles, lai mums palīdzētu.

Lielbritānijā mūsu aicinājumu izplatīja mutiski, ar vēstulēm un dzīvnieku labdarības iestāžu publikācijām. Kāds mūsu draugs to izsūtīja internetā, un pēc tam atsaucās domubiedri visā Lielbritānijā, kā arī Austrālijā un ASV.

Daudzi cilvēki mums palīdzēja ar padomu vai informāciju. Ieradās britu un amerikāņu vetārsti, lai dalītos zināšanās un pieredzē ar saviem latviešu kolēģiem. Pasaules dzīvnieku aizsardzības organizācija deva vērtīgus norādījumus, kā arī piedāvāja likumprojektus, lai palīdzētu valdībai pieņemt dzīvnieku aizsardzības likumu.

1997. gada beigās norisinājās īpašs notikums. "Dzīvnieku draugs" tika izraudzīts par saimnieku seminārām "Dzīvnieku labklājība", ko rīkoja pasaules vecākā un lielākā dzīvnieku aizsardzības organizācija—Karaliskā biedrība cietsirdības novēršanai pret dzīvniekiem. Seminārā sapulcējās 25 pārstāvji no trim Baltijas valstīm, lai ne vien saskaņotu savus centienus, bet arī sadraudzētos.

Atskatoties uz iepriekšējiem gadiem, mēs varam priecāties par atsaucību, ko esam saņēmuši no tik daudziem cilvēkiem, kas pūlas mūs atbalstīt. Daudzi no viņiem pat nebija dzirdējuši par Latviju. Kā gan pēkšņi tik daudz cilvēku sarosījās un strauji, atsaucīgi, bez nosacījumiem piedāvāja palīdzīgu roku?

Viņi visi ir dzīvnieku draugi, un tas nosaka, kādi ir šie ļaudis. Ikviens, kurš palīdz dzīvniekiem, ir nesavtīgs, līdzcietīgs un apzinīgs, gādība par dzīvniekiem nepievelk bezsiržus, bezdomu cilvēkus vai tos, kuri vaicā: "Kas man par to būs?"

Tās ir īpašības, kas piemīt dzīvnieku draugiem visā pasaulē neatkarīgi no tautības, krāsas vai ticības, politiskās pārliecības, sociālā stāvokļa vai izglītības līmeņa. Tas viss neattiecas uz lietu. Mēs strādājam kopā vienam mērķim: uzlabot dzīvnieku eksistenci un cilvēku dzīves veidu.

Cements, kas mūs visus saista kopā, ir uzticēšanās. Mēs zinām, ka varam uzticēties viens otram, neuzdodot jautājumus, jo ikviens uzskata par pašsaprotamu cita apņemšanos un atbilstošu uzvedību. Tas ir cēlonis, kādēļ katra attīstīta demokrātija atbalsta dzīvnieku labdarības iestādes—cīnītājus par labo sabiedrībā.

Iesākot katru jaunu gadu, mēs sveicam visus mūsu jaunos draugus un ceram, ka varēsim pateikties tiem par draudzību.

MĒNEŠA DZĪVNIEKS

Sveiki visapkārt!

Mani sauc Ričards jeb Ričiņš – tā mani dēvē patversmes darbinieces. Man ir nepilni 4 gadi, un patversmes telpās es mitinos jau vairākus mēnešus. Jāatzīst, ka būrī sēdēt man ne visai tīk - labāk ir staigāt apkārt, izkustināt ķepas un izlocīt muguru, kura, sēžot būrī, kļūst pavisam stīva.

Katrā ziņā šeit, patversmē, ir daudzkārt labāka dzīve nekā man bija iepriekš. Tolaik es dzīvoju pie cilvēka, kurš gandrīz katru dienu krietni iedzēra. Brrr, kā man tā smaka nepatika, taču, iespējams, es būtu to pacietis, ja vien par mani rūpētos. Taču tas nenotika. Cilvēks mani nekopa vispār, bet pats savest kārtībā savu kuplo, spalvaino kažoku nekādi nespēju, lai kā centos. Tādēļ viss mans kažoks bija vienos kunkuļos un es izskatījos atbaidoši. Tā gan būtu mazākā bēda – vai nu kārtīgam runcim spogulī jāskatās, taču šie spalvu savēlumi vilka ādu čokurā, kniesa un niezēja – brrrriesmīga sajūta. Arī tā īsti paēdis nekad nebiju. Nezinu, kāpēc tam cilvēkam vispār biju vajadzīgs?

Laimīgas sagadīšanās pēc nonācu patversmē un uzreiz sajutos labāk - mans kažoks tika noskūts kopā ar visiem kunkuļiem. Tagad gaidu, kad spalva ataugs, jo zinu, ka tad beidzot izskatīšos pēc kaķa. Arī mana barības bļodiņa vienmēr ir pilna, un tieku pie svaiga ūdentiņa. Protams, īstās mājās un pie īstiem saimniekiem būtu vislabāk, jo tad man nebūtu jāsēž būrītī, bet nevaru žēloties.

Cilvēku, kurš rūpējas par mani un izrāda mīlestību, es uztveru kā draugu un kompanjonu. Man patīk uzlēkt uz pleca. Tā es izrādu un izjūtu pats lielu pieķeršanos un mīlestību. Pie jaunā saimnieka es būtu priecīgs būt vienīgais dzīvnieks ģimenē, jo man ne visai patīk citi kaķi. Uhh, patversmē gan viņu šeit ir daudz, tāpēc gājis man ir visādi – ne visai draudzīgi, teiksim godīgi. Tāpēc saku skaidri un gaiši – negribu sev citu draugu kā vienīgi cilvēku!

Tāds nu es esmu – Runcis Ričards, ar lielo “R” rakstāms!

Ričards

JŪLIJĀ MĀJĀS DEVĀS...

Mūna

Mūna tika atrasta Āgenskalnā -cilvēki bija gājuši pa ielu un ieraudzījuši klīstam skaistu, pūkainu kaķenīti uz trim kājiņām. Paņemta rokās, mince nepretodamās ļāva svešajiem ļaudīm sevi aiznest uz patversmi, it kā saprastu, ka viņai grib palīdzēt. Patversmes vetārsts konstatēja, ka kājiņu kaķe zaudējusi jau sen, turklāt, visticamāk, to amputējis speciālists. Tas lika domāt, ka Mūnai kaut kur ir rūpīgs saimnieks, kas viņu tikai pazaudējis.

Taču Mūnas stāsts izrādījās pavisam savādāks. To pastāstīja Mūnas bijušā saimnieka tuvinieki, kas kādu dienu ieradās patversmē, lai vestu minci uz savām mājām. Izrādījās, ka Mūnas saimnieks, kas minci patiesi mīlējis, bijis spiests doties peļņā uz ārzemēm, un kaķenīti atstājis pieskatīšanai paziņai. Nevienam nezināmu iemeslu dēļ pēc laika Mūna nonākusi uz ielas – vai nu pati pamukusi, vai ar nolūku izlaista. Visādā ziņā cilvēks, kuram bija uzticēta viņas aprūpe, pat necentās minci atrast.

Par laimi, Mūnas bijušā saimnieka radiniece ieraudzīja kaķenītes foto patversmes mājas lapā un, ne mirkli nevilcinoties, nolēma minceni ņemt savā pajumtē.

Barsiks

Runčuks Barsiks patversmē nonāca smagi slims – viņu atrada uz ielas ar lauztu kājiņu. Nespējot pamest minci nelaimē, cilvēki viņu aiznesa uz kādu veterināro klīniku, kur kaķim uzlika ģipsi, taču pēc laika kājiņa zem ģipša izsuta un radās milzīgas brūces. Cilvēki saprata, ka paši netiek galā ar ārstēšanu, un lūdza patversmes palīdzību.

Atveseļošanās bija ilga un grūta, sagādājot Barsikam daudz sāpju. Tomēr ar katru dienu mincis kļuva aizvien žirgtāks un žirgtāks. Ārstēšanās laikā Barsiks sadraudzējās ar nelaimes biedri Līzīti –minci, kas patversmē ārstējās pēc kritiena pa 8.stāva logu. Tikai svešiem cilvēkiem tā pa īstam uzticēties viņš nespēja – vispirms Barsikam vajadzēja gūt pārliecību, ka cilvēks viņam pāri nedarīs.

Barsika atturīgais raksturs nebiedēja runčuka jauno saimnieci, kas patversmē ieradās tieši pēc viņa. Rūpes un mīlestība drīz vien pārliecināja Barsiku, ka jaunajās mājās viņš ir drošībā, un tagad abi sader kā cimds ar roku. Turklāt Barsiku gaida kāds jauks pārsteigums – viņa saimniece ir nolēmusi dot mājas arī runča patversmes draudzenītei Līzītei!

LAIMĪGIE STĀSTI

Gučči

Kaķenīti Gučči uz patversmi atnesa saimniece – siāmas un orientālās šķirnes jauktenīte nebija ar mieru sadzīvot vienā mājā ar sievietes jauno draugu. Gučči actiņas kopš dzimšanas sedz plēvīte, tādēļ viņas redze ir pasliktināta, taču tas kaķei netraucē, jo slikto redzi viņa kompensē ar citām maņām.

Gučči jaunā saimniece stāsta, ka mincei visvairāk patīk gulēt klēpī, taču dienas laikā kaķe labprāt draiskojas pa māju un cenšas savās rotaļās iesaistīt arī otru mājas kaķi. Naktis Gučči pavada saimnieku gultā, piestrādājot par kāju sildītāju. Mince esot vienlaikus draiska, taču arī mierīga un līdzsvarota.

Lācis

„Viņš mums ir tāds drusciņ dulls," smejot saka laikveidīgā suņu puikas Lāča jaunais saimnieks. Klausoties viņa stāstījumā par suņa izdarībām, ir pilnīgi skaidrs, ka no ķēdes paglābtais Lācis ir ticis vislabākajās mājās kādas vien iespējamas. Viņa rīcībā ir plašs dārzs, kas pilnībā nodots Lāča saimniekošanā. Papildus tam Lācis ik dienas dodas garās pastaigās kopā ar saimniekiem. Vēl vairāk – ja vien tas ir iespējams, saimnieks ņem Lāci līdz savās ikdienas gaitās, jo palikt mājās vienam suņu puikam diez ko vēl nepatīk – viņš visu laiku uzmana, lai tikko iegūtais mīļotais saimnieks kaut kur nepazūd.

Ja nu tomēr Lācim jāpaliek mājās vienam pašam, saimnieka atgriešanās tiek sveikta ar bezgalīgu sajūsmu – Lācis ir gatavs uzlēkt vai līdz debesīm, lai paustu savu prieku. Slapjās mēles sirsnīgās bučas mājinieki saņem neierobežotos daudzumos – Lācis nelaiž garām nevienu izdevību parādīt savu lielo mīlestību pret tiem, kas devuši viņam mājas un jaunu dzīvi.

Bocmanis

Bocmaņa dzīve sabruka brīdī, kad viņa mīļotā saimniece devās mūžībā. Kopā viņi bija pavadījuši piecus laimes un mīlestības pilnus gadus, dāvājot viens otram pieķeršanos un uzticību. Tuvinieki nebija gatavi uzņemties rūpes par aizgājējas uzticamo draugu, un Bocmanim nācās atgriezies patversmē, no kuras viņš savulaik tika adoptēts.

Saimnieces un māju zaudējums Bocmani satrieca, jo viņš ir suns, kas nevar dzīvot bez Sava Cilvēka – viņam ir vajadzīgs kāds, kam pieķerties, kāds, kam atdot sevi visu, pretī neprasot neko.

Par laimi, Bocmanim nenācās ilgi pavadīt patversmē – viņš „iekrita sirdī" kādai jaunai rīdziniecei un drīz vien devās uz savu jauno mājvietu. Nu Bocmanim atkal ir Savs Cilvēks, ko mīlēt, un viņš ir atplaucis un ieguvis otro jaunību. Saimniece stāsta, ka dažkārt, neraugoties uz cienījamo pusmūža vecumu, suns skrienot un rotaļājoties gluži kā kucēns, arī garas pastaigas viņu nespēj nogurdināt. Par suņa labākajiem rotaļbiedriem kļuvuši saimnieces dēls un viņa draugi, taču pat vislielākās draiskulības brīžos Bocmanis patur acīs Savu Cilvēku, baidoties to atkal pazaudēt...

UZMANĪBU, UZMANĪBU!

Visiem bijušajiem patversmes iemītniekiem, draugiem un atbalstītājiem!

Gaidīsim jūs sestdien, 27.septembrī plkst.11.00 uz

ADOPTĒTO SUŅU SALIDOJUMU!

Pasākuma programmā:

Adoptēto suņu parāde
Apbalvošana dažādās nominācijās
Mis un Misters 2014
Patversmes suņu paraugiznāciens
Jaukas satikšanās un sirsnīgas sarunas!

Patversme "Dzīvnieku draugs"
Fr.Candera ielā 4, Rīgā, LV-1046
Tel. 67500491
E-pasts: dzd@latnet.lv

Nodibinājums "Dzīvnieku drauga fonds"
Volguntes ielā 6/8, Rīgā, LV-1046
Reģ.Nr. 40008020876
AS Swedbank, LV10HABA000140J032916

© Dzīvnieku Draugs 2014